

[Gammelgaard]

1979 til ministeriet for skatter og afgifter og dermed også til skatte- og afgiftsudvalget:

»Om fremgangsmåden ved tidligere lovændringer henvises til vedlagte redegørelse, der er udarbejdet af skattedepartementet, og hvortil justitsministeriet kan henholde sig.

Efter det foreliggende lovforslag skal afgiftsforhøjelsen som hovedregel også omfatte ordninger, der er oprettet, og indbetalinger, der er foretaget før lovændringen.

Ministeriet for skatter og afgifter har oplyst, at den foreslåede fremgangsmåde skyldes, at regeringen på baggrund af den foreliggende økonomiske situation har fundet det rimeligt, at en stramning af afgiftsreglerne også får virkning for allerede oprettede ordninger.

Justitsministeriet kan henholde sig hertil.«

Skatte- og afgiftsudvalget får overhovedet ikke nogen juridisk udtalelse, udelukkende en politisk udtalelse. Det samme er tilfældet to dage senere, da udvalget efter at have udtalt sin utilfredshed over for ministeriet modtager en skrivelse, hvor det ganske kortfattet fra justitsministeriet hedder:

»Det foreliggende lovforslag og herunder de foreslåede overgangsbestemmelser kan efter justitsministeriets opfattelse ikke antages at stride imod bestemmelser i grundloven. Den omstændighed, at lovforslaget om ændring af pensionsbeskatningsloven i modsætning til tidligere ændringer som hovedregel også får virkning for udbetalinger af beløb, der hidrører fra indbetalinger, der er foretaget før lovændringen, giver ikke efter justitsministeriets opfattelse anledning til betænkeligheder ud fra principielle retlige synspunkter.«

Senere kommer man med et responsum til finansudvalget – som finansudvalget i parentes sagt for øvrigt bad om den 6. december, altså inden vi bad om responsum vedrørende kapitalpensionsindgrebet – og i dette sidste responsum vedrørende kapitalpensionsindgrebet, som man berører direkte i skrivelsen fra justitsministeriet, idet man citerer statsretssagkyndige, sættes spørgsmålstegn ved det grundlovsmedholdelige.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Min erindring skulle svigte mig ganske, hvis ikke skatte- og afgiftsudvalget før jul inden tredjebehandlingen fik et papir, et no-

tat fra justitsministeriet, hvori man redegør for principielt de samme problemer, som der senere hen redegøres for – men meget, meget kortere – over for finansudvalget. I det papir, der er dateret den 6. december 1979, står der til sidst:

»På denne baggrund er det justitsministeriets opfattelse, at den foreslåede ændring, der har karakter af beskatning af de nævnte pensionsordninger, ikke kan anses for at være et ekspropriativt indgreb, og at det pågældende indgreb ikke kan antages at stride imod ukrænkelighedsgrundsætningen i grundlovens § 73, stk. 1, 1. punktum.«

Min erindring er ganske tydelig. Jeg husker et krydsforhør her i folketinget om nøjagtig den samme problemstilling på det grundlag, der senere hen, men i meget forkortet form, blev redegjort for over for finansudvalget. Der er ingen ændring i holdningen eller i opfattelsen.

Gammelgaard (KF):

Jeg må sige til justitsministeren, at der er altså den ændring, at når finansudvalget igennem socialministeriet spørger om det grundlovsmedholdelige vedrørende inddragelse af folkepension, får man en ret så detaljeret redegørelse, hvor forskellige statsretssagkyndige citeres, og man vurderer for og imod, men når skatte- og afgiftsudvalget spørger om det grundlovsmedholdelige i kapitalpensionsindgrebet, siger justitsministeriets lovkontor for det første, at den økonomiske situation tilsiger det, og derefter, at der naturligvis ingen principielle betænkeligheder er.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg beklager, at hr. Gammelgaard fastholder sine misforståelser, sine totale misforståelser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 390

11) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Gammelgaard (KF):

»Vil ministeren omgående tage initiativ til ændring af pensionsbeskatningsloven, så skærpelsen af kapitalpensionsbeskatningen med tilbagevirkende kraft, der blev vedtaget